

OLIMPIJSKI MAGAZIN

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

Oktobar, 2019.

Selektor rukometaša
ZORAN ROGANOVIĆ

**Crna Gora ima
veliku budućnost**

Bojana Gojković, velika nada
crnogorskog boksa

**Zlatna
djevojka**

**POPOVIĆ I MRAČEVIĆ
potpredsjednici COK-a**

Dobar debitantski nastup odbojkaške reprezentacije Crne Gore na EP

**Pokazali da pripadaju najvećoj
sceni i najavili još ljepšu budućnost**

Dušan Simonović volonterima IMZE podijelio sertifikate

USPJEŠNA PRIČA

Svjetsko prvenstvo u rukometu

„Lavice“ gledaju u Tokio

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET
MONTENEGRIN OLYMPIC COMMITTEE

TEHNIČKI SPONZOR I ZVANIČNI
SNABDIJEVAČ CRNOGORSKOG
OLIMPIJSKOG KOMITETA

SPORT VISION

EKO

**ZVANIČNO GORIVO
CRNOGORSKOG OLIMPIJSKOG TIMA**

**Regionalni vodovod
Crnogorsko primorje**

Crna Gora
Vlada Crne Gore
Ministarstvo sporta

EFEL MOTORS

Monteput

Aerodromi Crne Gore
Airports of Montenegro

fzd

FOND ZA ZAŠTITU DEPOZITA

 lovćen

ZOV TOKIJA JE SVE JAČI

Šta svjetski sport može da očekuje od Olimpijskih igara u Tokiju 2020, drugih koje će organizovati „Istočna prijestonica“, domaćin iz 1964. godine?

„Japan će ispisati istoriju“, odgovarajući dijelom i na to pitanje kazao je predsjednik Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomas Bah 24. jula na svečanosti obilježavanja početka odbrojanja: godine do početka Igara.

„Biće to divan i jedinstven trenutak kada će nam naši ljubazni domaćini pokazati ono što je najbolje u Japanu: bogatu istoriju i tradiciju, vrhunsku inovaciju, kulturu gostoprimstva i, naravno, ljubav prema sportu... Prilika da se svijet ujedini bez obzira na nacionalnost, rasu, kulturu ili religiju. Nadam se da će mlađe generacije kao rezultat Olimpijskih igara naučiti da poštuju, razumiju i prihvataju jedni druge, kao i da u budućnosti igraju središnju ulogu u oblikovanju inkluzivnog društva.“

Bah je dodao i da nije vidio „olimpijski grad koji je u tolikoj mjeri pripremljen godinu prije početka“. A šta crnogorski sport može da očekuje od Tokija 2020? Koliko pripremljeni ćemo dočekati naše četvrte olimpijske igre?

U Pekingu 2008, na prvom samostalnom pojavljivanju pod svojom zastavom, naša ekspedicija je brojala 19 učesnika. Četiri godine kasnije u Londonu – koji pamtimo po srebrnoj medalji naših Zlatnih lavica – zastupalo nas je 34 sportista. Baš kao i Riju 2016.

Deset mjeseci prije početka 32. Olimpijskih igara Crna Gora i dalje nema olimpijsku vizu. Za razliku od

126 sportskih nacija, koje su osigurale makar po jednog predstavnika u Tokiju. Da li je to razlog za zabrinutost? Pesimista vidi problem u svakoj prilici, zapazio je Winston Čerčil, a optimista priliku u svakom problemu. Gdje smo mi u svemu tome?

Na osnovu pogolemog iskustva naplaćenog osvajanjem medalje, djeluje da možemo da negujemo realno utemeljeni optimizam.

Prije svega, kao nikada ranije, tri naše selekcije u kolektivnim sportovima sa loptom su i dalje u igri da se nađu u Japanu. Pred Zlatnim lavicama je Svjet-

sko prvenstvo u decembru; Ajkule očekuje Evropski šampionat u januaru. I ako ne prođu prvo sito, ove dvije reprezentacije su nas snagom iskazanom tokom prethodnih godina i rezultatskim kontinuitetom uvjerile da se, preko dodatnih kvalifikacija, mogu naći među najboljima. Tamo gdje im je po tradiciji i kvalitetu i mjesto.

Uz njih, do Tokija bi mogli i naši rukometaši. Plasman na Olimpijske igre, preko Evropskog prvenstva u januaru ili naknadnih kvalifikacija na proljeće, bi, zaista, predstavljalo sportsko čudo.

Ali, zar već skoro nismo prisustvovali jednom, kada su Lavovi u aprilu u Podgorici srušili zvanične svjetske i olimpijske šampione Dance.

Spisak naših olimpijskih nada se tu ne iscrpljuje. Uvrštavanje karatea na listu olimpijskih sportova probudilo nam je ambiciju da bi naš trofejni sport – jedini koji nam je podario odličja na Evropskim igrama u Bakuu i Minsku – mogao da ponudi

putnike za Japan; kvalifikacije za džudo turnir i prikupljanje dragocjenih poena su uveliko u toku; iako je kvalifikacioni sistem donekle izmijenjen, a norme su prilično zahtjevne, i u atletici imamo adute; teniserka Danka Kovinić, koja je učestvovala u Riju, se u drugom dijelu sezone podigla na svjetskoj rang listi i bliži se mjestu

koje bi moglo da je odvede do Tokija. Nije isključeno da u olimpijskom nadahnuću još neko od naših sportista iz individualnih sportova zablista. Poput jedriličara Milivoja Dukića, koji je već dva puta bio učesnika Olimpijskih igara. Zov Tokija je sve jači. Moramo biti kadri da mu se odazovemo. „Nada će osvijetliti naš put“, zvanični je moto tokijskih Igara.

Prikladan za naš sportski trenutak. Nada osvjetljava naš olimpijski put do japanske prijestonice, ali ako joj ne pomognemo svojom darovitošću, nadograđenom utemeljenim, planskim i sistematičnim trudom, odricanjem i posvećenošću, ostaćemo u mraku.

Popović: Na pravom smo putu

- Hvala predsjedniku Crnogorskog olimpijskog komiteta i članovima Skupštine na ukazanom povjerenju. Velika čast i odgovornost je biti dio olimpijske kuće kojoj pripadam praktično od 2012. godine kao član Izvršnog odbora. Sa novom funkcijom, nastavljam borbu za olimpizam i sportiste, sa timom divnih ljudi sa kojima sam godinama sarađivala. Mislim da smo na pravom putu da budemo jači i sve bolji. Poznajem način rada, znam kako funkcionišu stvari. Sigurna sam da ću sa divnim ljudima imati i dalje odličnu komunikaciju - poručila je Bojana Popović.

Mračević: Čast i zadovoljstvo

Boro Mračević je u Izvršnom odboru COK-a je njegovog osnivanja. - Ukazano mi je priznanje kao rezultat dugogodišnjeg rada, što je čast i zadovoljstvo. Radiću i dalje savjesno, pošteno i korektno. Daću maksimum, a imam dovoljno iskustva u sportu i sportskim organizacijama. Vjerujem da ću odgovoriti izazovu koji je pred nama, zajedno sa Bojanom koja je u ovom segmentu rukovođenja mlađa, ali ima ogromno iskustvo u samom takmičenju. Vjerujem da ćemo olakšati predsjedniku Simonoviću posao u nekim segmentima, Upravnom odboru i COK-u uopšte - kazao je Mračević.

Održana skupština crnogorskog olimpijskog komiteta, jednoglasno podržan prijedlog predsjednika Dušana Simonovića

Bojana Popović i Boro Mračević POTPREDSJEDNICI COK-A

Proslavljena rukometašica Bojana Popović i Boro Mračević, dugogodišnji vaterpolo funkcioner, novi su potpredsjednici Crnogorskog olimpijskog komiteta, odlučeno je jednoglasno na Skupštini COK-a. Sjednici je prisustvovao 41 delegat, od ukupno 54, koji su podržali prijedlog i za nove članove Upravnog odbora: Radmilu Petrović, predsjednicu ŽRK Budućnost, Dejana Bajić predsjednika Vaterpol saveza i Rajka Kosića prvog čovjeka Skijaškog saveza Crne Gore. Zbog odredbi Zakona o sportu ovu funkciju više nijesu mogli da obavljaju Zorica Kovačević, Andrija Popovića i Vesna Medenica. Nadzorni odbor je, takođe, dobio nove članove, a to su Milivoje Raović i Ratko Dedić. Zamijenili su Bajića i Mladena Rabrenovića.

Na Skupštini je izabrana Arbitražna komisija u sastavu Petar Kapisoda, Vanja Mugoša, Vesna Medenica, Ivica Todorović, Radomir Nastić, Ljubiša Mišković, Rajo Milinić, Vesna Radonjić, Zorica Kovačević, Andrija Popović i Majda Mehmedović. Skupština je usvojila prečišćen tekst Statuta COK-a, finansijski izvještaj za prošlu godinu, sa izvještajima Nadzornog odbora i Nezavisnog revizora i finansijski plan za 2019. godinu. Poseban dio posvećen je Igrama malih zemalja Evrope, gdje je Skupština jednoglasno usvojila izvještaj. - Dobili smo komplimente za fantastičnu organizaciju i ambijent koji su napravili gradovi domaćini. Čestitke i zahvalnost svima koji su bili dio složene organizacije, koja je odrađena na pravi način. Igre su koštale

oko 2,2 miliona eura, ostao je dio duga, nadam se da ćemo uz pomoć Vlade ili kreditom to vra-

titi. Možemo dobiti organizaciju još većeg takmičenja, treba vidjeti unutar države i samog

Olimpijskog komiteta da li možemo. Potrebno je napraviti sveobuhvatan dogovor oko

svega - istakao je Simonović. Za organizaciju Igara malih zemalja Evrope, pohvale stižu

Uspješni na sportskom polju

Aplauzi podrške oslikavaju ispravnost prijedloga Simonovića za izbor novih potpredsjednika COK-a. - Bojana je u sportskoj karijeri postala legenda i vjerujem da će hodajući novim stazama biti uspješan sportski radnik. Ovo je prva stepenica na putu, nadam se da će mi puno pomoći. Bila je u Izvršnom odboru, puno je i tada pomagala, a vjerujem da će, tako da kažem, u pozvanijoj ulozi, biti više prisutna u COK-u. Naravno, koliko joj obaveze budu dozvoljavale. Želio sam da dobije svoje mjesto, jer je ona jedna od legendi sa Olimpijskih igara u Londonu. Boro je sjajan čovjek, iskusen sportski radnik, više od deceniju je sa nama i sa njim je zadovoljstvo raditi. Čovjek je sa sjajnim idejama, novim rješenjima i puno će nam pomoći - istakao je Simonović.

Hvala Radmili Petrović

- Radmila ima velike obaveze u klubu i kao majka, prihvatila je da pomogne, na čemu sam joj zahvalan. Sa nama je Rajko Kosić i Dejan Bajić, koji zaslužuje mjesto zbog svega što je vaterpolo sport uradio. Bajić je bio predsjednik našeg Nadzornog odbora koji je sada u novom sastavu i čini mi se da smo dosta obaveza ispunili iz Zakona o sportu. Nadam se da ćemo funkcionisati na još bolji i drugačiji način - jasan je bio predsjednik COK-a.

sa svih strana. O tome govorio Andrija Popović, koji će biti šef misije crnogorskog nacionalnog tima na narednim Olimpijskim igrama. - Na prethodna dva sastanka Šefova misija pohvalno se govorilo o Igrama malih zemalja

Evrope. Čestitke svima na organizaciji, prevashodno sportistima na osvojenim medaljama. U Crnoj Gori se organizovao veliki spektakl, a Igre malih zemalja Evrope bile su velika međunarodna promocija naše države - istakao je Popović.

Bili smo ponosni u kvalifikacijama, bićemo i na EP

Mušku rukometnu reprezentaciju će, ako se ne desi ništa nepredviđeno, na Evropskom prvenstvu predstavljati igrači koji su i izborili plasman na veliko takmičenje.

- Kao što sam i rekao - ovo je samo početak mlade reprezentacije, koja će u budućnosti napraviti velike stvari. Momci koji su tu su pokazali da na pravi način predstavljaju Crnu Goru,

igraju ponosno i to se vidi - kaže Roganović. Mjesecima unazad se spekulisalo da bi u nacionalni tim mogao da se vrati Vuko Borozan. - Borozan je bio dugo

povrijeđen i nije bio sa nama tokom kvalifikacija. Siguran sam da bi on svojim igračkim kvalitetima pojačao i silu kakva je Francuska. Ostaje da se vidi da li će nam se priključiti u

budućnosti, jer ovim EP se ne završava ništa, nije posljednja stanica. On je mlad momak i siguran sam da će ponovo obući dres reprezentacije - istakao je Roganović.

Zoran Roganović, selektor muške rukometne reprezentacije Crne Gore

Evropsko prvenstvo je početak puta, Crna Gora ima veliku budućnost

Peti put od 2008. godine muška crnogorska rukometna reprezentacija zaigraće na Evropskom prvenstvu - u januaru 2020. će nastupiti na kontinentalnom turniru koji organizuju Austrija, Norveška i Švedska. I definitivno na putu do EP nikada nije imala neobičniji put, jer je u startu bila praktično otpisana, a onda se u igru vratila herojskom pobjedom nad velikom Danskom u Podgorici, aktuelnim olimpijskim i svjetskim šampionom. Potom i zadala konačan udarac Ukrajincima u direktnom duelu...

„Lavovi” će na Evropskom prvenstvu igrati u austrijskom Gracu u grupi sa Hrvatskom, Srbijom i Bjelorusijom. - Može se slobodno reći da nas čeka prava balkanska grupa, zajedno sa poletnom ekipom Bjelorusije koja, iako sa dosta mladih igrača, ima iskustvo sa velikih takmičenja. Mislim da Bjelorusi niko ne može da potcijeni - rekao je selektor Zoran Roganović. Bjelorusija je, dakle, potencijalna opasnost, a Hrvati i Srbi

timovi protiv kojih tajni teško može da bude. - Što se tiče Srbije i Hrvatske, mislim da se dobro poznajemo, pogotovo sa Hrvatima sa kojima smo odigrali dosta utakmica u posljednjih nekoliko godina. To je tim koji je dugo u vrhu svjetskog rukometa, tako da će sigurno biti i najteži protivnik. Put Srbije ka ovom EP podsjeća dosta na naš, jer je i njihov start bio dosta mlak i neubjedljiv. Ali, našla je snagu, znanje i volju da se kvalifikuje na prvenstvo. Siguran sam da će protiv Srbije i biti odlučujuća utakmica za prolazak - kazao je Roganović. Ima Crna Gora čime da se predstavi na Evropskom prvenstvu, kvalitet mlade ekipe nije sporan. - Glavni adut našeg sastava je to što imamo zdravu atmosferu i takve momke u reprezentaciji koji samo čekaju trenutak kada će ponovo pokazati od čega su napravljeni. Naravno, da pokažu da znaju da igraju pravi rukomet i na pravi način predstavljaju svoju zemlju, svoje porodice i sebe. Ja sam kao igrač bio član reprezentacije

skoro 10 godina i atmosfera je uvijek bila fenomenalna, pravo drugarstvo, ali ovaj nivo na kojem smo sada čini mi se da nikada nismo imali. Draško Mrvaljević, Gojko Vučinić i ja smo tu da im ne dozvolimo da naprave neke greške koje smo mi pravili, jer mislim da smo i mi

tada mogli puno više da napravimo od tog osvajanja jednog boda na nekoliko evropskih i svjetskih prvenstava - navodi crnogorski selektor. Crna Gora nikada do sada nije pobijedila na EP. Ima istorijski remi protiv Rusije (2008) i 14 poraza. Da li to stvara pritisak

pred turnir u Gracu? - Pritisak je uvijek tu, bez njega ne može da se radi. Ali, sa ovom ekipom imamo i dugoročne planove, jer se zaista radi o mladom timu pred kojim je svijetla budućnost. I na ovom EP bi trebalo da dokažemo da smo na pravom putu. EP

Uslovi nisu dobri, ali Crna Gora će uvijek imati talenata

Muški klupski rukomet u Crnoj Gori nažalost nije na nivou koji se traži. Nedostatak finansija, često i prave ideje bitno je usporio napredak mladih igrača... Ali, selektor Zoran Roganović vidi i dobre stvari. - U kakvim uslovima sa mladima rade mnoge ekipe, odnosno većina u Crnoj Gori,

jako sam zadovoljan brojem i kvalitetom igrača koje ti klubovi i treneri prave. Stalno se pitam do kada ćemo ovako, jer ima jako puno talentovane djece, ali kada dođu u neki uzrast u kojem bi trebalo još više da napreduju onda je evidentno koliko nedostaju jača liga i jači klubovi - rekao je Roganović i nastavio:

- Potrebno je takođe da imamo barem jednog predstavnika u SEHA ligi, jer je većina igrača koje imamo danas u reprezentaciji stasavala i napredovala onih godina kada su i Sutjeska i Lovćen igrali tu ligu. Mislim da svi možemo još puno više da uradimo u radu sa mladima koji su budućnost da ne bi došli u situaciju da kroz koju godinu nemamo nasljednike Vujovića, Simića, Ševaljevića, Čavara... - jasan je Roganović.

bi trebalo da bude naš prvi korak, a vrhunac koji bi trebali da dostignemo su Olimpijske igre 2024. kada bi svi igrači bili u najboljim godinama. Nadam se da će se to ostvariti. Naravno, ako budemo imali šansu da to napravimo i ranije, odnosno već naredne godine, biću ponosan. Plasman na Evropsko prvenstvo je samo po sebi uspjeh, pogotovo kada se do njega dođe iz bezizlazne situacije u kojoj je bila Crna Gora nakon startnog remija protiv Farskih Ostrva u Podgorici. - Loše smo startovali, možemo za taj meč sa Farskim Ostrvima slobodno reći da je kiks. Uslijedi- la je onda i loša igra protiv Ukra-

jine. Ali, djelovalo je kao da nam je tako nešto trebalo. Razdrmlao nas je, zainatili smo se i htjeli da pokažemo koliko možemo. Ipak, moram da napomenem da Farska Ostrva nisu toliko loš tim koliko svi misle, jer su dobro namučila i Dansku i Ukrajinu. Mora se istaći i da je njihova mlada reprezentacija u junu osvojila nezvanično prvenstvo svijeta u Geteborgu, gdje su naši mladi kadeti bili 13. Farani su bolna tema, a duel sa Danskom u „Morači” - utakmica za ponos, utakmica koja će se pamtit i za dvadesetak, tridesetak godina... - To je sigurno najveći trijumf muške rukometne reprezentaci-

je ikada. Jer, savladati olimpijskog i svjetskog šampiona baš u trenutku kada je dokazano najbolji, a mi poslije onakvog starta proglašavani praktično najgorima, nešto je što je malo ko mogao da očekuje. Iskreno, ja sam od prvog dana okupljanja te sedmice u susret meču sa Dancima vidio po ponašanju momaka da su spremni da pokažu sto mogu. To su i uradili na fenomenalan način. Kasnije smo odigrali odlično i u Kopenhagenu, tad se i vidjelo da možemo da pariramo najboljim. Nadam se da ćemo to pokazati i u Gracu u januaru, a potom i u Beču - zaključio je Roganović.

Pokazali da pripadaju najvećoj sceni i najavili još ljepšu budućnost

BAŠIĆ:
Ogromno iskustvo za budućnost

Veljko Bašić je zadovoljan u Crnoj Gori, Crna Gora je zadovoljna sa njim – nastavak saradnje je logičan slijed događaja, ali potrebno je da se prođe procedura.

“Treba da podnese izvještaj, ali, naravno, svi smo zadovoljni nastupom na EP. Nadam se da ćemo nastaviti, ako bude postojalo obostrano interesovanje” rekao je Cvetko Pajković. Bašić je ubijeden da ostaje selektor.

“Sigurno da nastavljam. Ja se u Crnoj Gori osjećam kao kući, moji daleki korjeni su iz Crne Gore, imam jako dobar odnos sa svim ljudima iz Saveza. Imam dobar odnos i sa igračima, vidjelo se to na Evropskom prvenstvu, i nema nijedan razlog da tražim nešto drugo. Ja sam, jednostavno, zadovoljan onim što smo napravili, što smo pokazali i sa mojom pozicijom u Crnoj Gori”, kazao je Bašić.

Pod njegovim vođstvom, Crna Gora je izašla na najveću scenu, predstavila se na lijep način...

“Četiri puta bih potpisao da mi je neko prije šampionata ponudio da u posljednjem meču imamo šansu za plasman u osminu finala. Kao vrhunski sportista nekad i sada trener vrhunskih ekipa, uvijek idem na pobjedu i uvijek se nadam da ćemo uspjeti. Nismo uspjeli, ali ovo je naša realnost, prvi put smo na Evropskom prvenstvu. Mi smo srcem i zasluženom dobili dvije utakmice. Niko nam ništa nije poklonio, mi smo to sami izborili”, kaže selektor Veljko Bašić.

Iskustvo koje su igrači stekli je neprocjenjivo, bez obzira što većina igra u inostranstvu, mnogo jačim ligama i u mnogo većim klubovima od crnogorskih.

“Sada će i njihov status da se promijeni, njihova psihologija u sportskom smislu će biti drugačija. Imaće sigurnost u igri. Igrali su protiv svjetskog prvaka, vidjeli su šta znači igrati protiv najboljih. Takođe, shvatili su da protiv selekcija, kao što su Estonija i Češka, mogu da igraju i da pobijede, da su tog nivoa. Svi Estonci igraju u inostranim klubovima i gotovo svi češki igrači. Mi smo dobili veliko iskustvo, momci će ubuduće znati kako da se ponašaju, kako da igraju u kritičnim situacijama i kako da cijene sebe”, kazao je Bašić.

Nismo preambiciozni, mislim da smo realni, i da smo igrama i odnosom na EP pokazali da momci zaslužuju da imaju dobar tretman. Vidjeli smo kako izgleda najveća scena, vidjeli da joj pripadamo i dobili stimulans za budući rad. Nastavljamo da motivišemo dječake i djevojčice da se bave odbojkom, da širimo bazu, zbog razvoja ovog sporta - istakao je predsjednik OSCG Cvetko Pajković

Debitantski nastup na najvećoj sceni, crnogorski odbojkaši završili su u prvoj fazi. Potajni cilj nije ostvaren, ali nastup na Evropskom prvenstvu bio je uspješan. Ostvarena je prva pobjeda, stigla je i druga, „crvenima“ je falilo malo sreće da dođu do mjesta u osmini finala.

Debitant, reprezentaciju zemlje u kojoj je odbojka dugo bila na

sportskim marginama, pokazao je da je zaslužio mjesto među najboljima.

“Izuzetno smo zadovoljni nastupom reprezentacije. S obzirom na težinu grupe, kao i činjenicu da smo debitanti, prije odlaska na EP smo i sami rekli da bi svaki set ili pobjeda bili izuzetno značajni za nas. A mi smo bili došli u situaciju da posljednjeg dana odlučujemo

čak i o prolazu. Završili smo EP sa dvije pobjede, protiv Češke smo odlučivali o osmini finala, i mislim da smo ono, što je bilo do nas i do ekipe, i uradili”, kazao je predsjednik OSCG Cvetko Pajković.

Dva trijumfa su u svim računicama trebalo da budu dovoljna za prolaz među 16 selekcija, ali je Češka iznenadila Holandiju i pokvarila kalkulacije.

“Nismo željeli da se opterećujemo rezultatom, već da igramo za svaku loptu, da se borimo, da vidimo gdje smo u odnosu na ostale ekipe iz samog vrha evropske odbojke. To smo i uradili. Vidjeli smo da možemo da igramo sa selekcijama kakve su Estonija i Češka, a očekivana je bila velika razlika u duelu sa, recimo, Poljskom. Prikazali smo dobru igru, momci

su stekli veliko, novo iskustvo i ponosni smo se vratili sa EP”, naglasio je Pajković. “Da nam je neko prije početka prvenstva ponudio dvije pobjede, i to protiv Estonije i Češke, sigurno bi ih objeručke prihvatili. Ovo Evropsko prvenstvo je bila velika škola za nas, veliko iskustvo. Mislim da iz svega toga možemo samo da učimo i napredujemo”, ističe

Ivan Ječmenica.

Crna Gora ima samo pet muških klubova, manje od 90 registrovanih igrača u domaćoj ligi i to je više nego ograničavajući faktor.

Odbojkaški savez čini sve da proširi bazu, a vjeruje da će nastup nacionalnog tima na EP pomoći u tome.

“Nismo preambiciozni, mislim da smo realni, i da smo igrama i odnosom na EP pokazali da momci zaslužuju da imaju dobar tretman. Vidjeli smo kako izgleda najveća scena, vidjeli da joj pripadamo i dobili stimulans za budući rad. Nastavljamo da motivišemo dječake i djevojčice da se bave odbojkom, da širimo bazu, zbog razvoja ovog sporta”, istakao je Pajković.

Reprezentacija je ogledalo, ne samo u odbojci, a to što su momci koje uspješno vodi Veljko Bašić pokazali tokom kvalifikacija i na samom Evropskom prvenstvu daje nadu za budućnost. Prikazali smo dobru igru, treba da budemo ponosni na to što smo uradili, upisali smo dvije pobjede protiv ekipa koje su bolje rangirane od nas. Mislim da smo ostavili pozitivan utisak, a ima prostora da kao reprezentacija napredujemo još više, neke stvari, jednostavno, moraju dosta bolje da se odrade. Ali, ponavljam za naše prvo Evropsko prvenstvo treba svi da budemo ponosni i zadovoljni. Nadam se da ćemo da nastavimo u tom ritmu i da ćemo sljedeće kvalifikacije da dočekamo u mnogo boljem raspoloženju i da ne strepimo hoćemo li se opet kvalifikovati na Evropsko prvenstvo ili nećemo”, rekao je kapiten Vojin Čačić.

ŽELJA JAČA OD MILION PREPREKA

Ženska rukometna reprezentacija 18. novembra zvanično će početi pripreme za Svjetsko prvenstvo, 12 dana kasnije premijerno će odigrati meč sa Senegalom. „Lavice“ će u grupi C igrati sa Kazahstanom, a onda ih očekuju žestoki dueli sa Mađarskom, Rumunijom i Španijom. Peto učešće na SP u Japanu ima posebnu važnost, Crnogorke će se boriti za mjesto koje vodi u kvalifikacije za Olimpijske igre. Očekivanja su velika, cilj je jasan, želja je Tokio, a prepreka mnogo.

REALNOST

- Na kojem god da smo takmičenju priča se o osvajanju medalje. Mogu da razumijem, ljubitelji rukometa navikli smo ih našom borbom, zalaganjem, ali sa druge strane, moramo biti realni. Dosta puta nijesmo.

Realnost je da nemamo bazu iz koje svake godine može da izađe jedan, a ne više igrača. Upravo i zbog toga je sve teže. Iskustije igračice su starije, a još uvijek nemamo mladih snaga koje bi mogle adekvatno da nas zamijene. Zato ne mogu da kažem da za budućnost rukometa ne treba da brinemo. U nekoj bliskoj budućnosti će ih biti, ali u skorijoj ih nema. Zbog male baze je sve teže i teže. Daleko od toga da bježimo od odgovornosti i tražimo alibi, samo želim da smo realni. Smatram da smo u ovom sastavu, sa igračicama iz 2012. godine, uz još neke druge igračice, i dalje krupan zalogaj - kazala je kapitenka Jovanka Radičević. Zna se cilj - plasman na OI. - Za to živim, zbog toga sam se, iskreno, vratila u Budućnost, jer je gro reprezentativki u klubu.

Reprezentacija, doček, OI

Reprezentacija?
- Svetinja. Predstavljanje zemlje, porodice i sebe. Sjećanja?

- Naježim se - 2012. godinu, doček u Podgorici nakon Londona. Sjetim se majki sa bebabam u tri sata poslije

Da bi došli do cilja, čeka nas teške prepreke u Japanu. Ipak je ovo godina u kojoj svi žele da naprave rezultat. Sigurna sam da će svi sve uraditi da se što bolje plasiraju i dođe do OI. Iz toga razloga je teško, nama posebno, ali idemo da se borimo i bez obzira na faktore uradićemo sve da se kvalifikujemo.

OPREZNO

Na Svjetskom prvenstvu nema podjela - lake i teške utakmice. Uvjerile su se „lavice“.

- Svaki put kad smo pomislili za nekoga da je autsajder dobro bi se namučili. Sjećam se Svjetskog prvenstva u Brazilu, jedva smo u finišu slomili otpor Angole. Unaprijed dobijene utakmice je najteže igrati. Moramo biti oprezniji posebno kada dođu mečevi sa poznatim rivalima, kao što je Rumunija sa Kristinom Neagu, zatim Španija i Mađarska. Ljubitelj sam španskog sistema, a kroz karijeru su me trenirali Španci i uživala sam u radu sa njima. Baš igratu rukomet, iz tog

ponoći. To nema cijenu i ne može se opisati. Milion puta sam ispričala da se živi za slike nakon Londona.

- Plasman na Olimpijske igre. Živim za to. Kroz utakmice

razloga su najzahtjevniji. Mislim da će nas sačekati rat na terenu. Za Jovanku je svaki igrač važan. Vjeruje kapitenka „lavica“ da će odgovoriti i faktoru - stres. - Konstantno smo u stresu, ali smo navikli da igramo na taj način. Za mene je stresan bio kvalifikacioni dvomeč sa Češkom. Kada sam to preživjela, lakše dišem. U Japanu se ne može predvidjeti plasman, ali „lavice“ obećavaju neprestanu borbu. - Biće potrebno malo sreće, više

Lige šampiona razmišljam o OI.

London, Rio...

- Ništa se ne može porediti sa OI. Spektakl koji okuplja sve najbolje što svijet ima, a tvoja zastava se vijori.

zdravlja. Nadam se da ćemo u pripremi SP krenuti sa najjačim timom i dočekati startni meč.

SRČENAŠE

Jovanka u nekoliko fakora vidi šansu.

- Crna Gora igra srcem. Koliko god da su taktički i fizički spremni, ako nemaš drskost i hrabrost, džaba sve. Srce se u peti ne smije sakriti. Ko god da obuče dres mora da ima takav adrenalin da bude spreman i bez zagrijavanja da igra meč. Po

tome smo prepoznatljiviji i po tome nas pamte. Neke od reprezentativki sa stažom OI u Londonu i Riju, znaju kako se dolazi do cilja, a znaju da će ekstremno biti teško u Japanu. One koje su osvajale su dobar primjer onima koje nijesu. - Ima i nas iskusnijih koje smo prošle puno i vjerujem da ćemo znati pametno ostale da usmjeravamo. Prije svega, važno je biti svjestan onoga što imaš. Blagoslov je biti kod kuće, nastupati u Ligi šampiona sa najboljim klubom. Još si i plaćen, šta ostaje drugo bez da grizeš na terenu.

Uči se samo od najboljih

U bokserskoj, ali i sportskoj javnosti prvi redni broj je rezervisan za ime - Bojana Gojković. Prva je naša bokserka sa naslovom evropske prvakinje, prva je u Evropi uspjela da odbrani naslov šampionke, prva je bokserka sa naslovom najbolje mlade sportistkinje svoje države, ali i olimpijska stipendistkinja u "plemenitoj vještini".

- Svjesna sam da se samo vrijednim, planskim i stručnim radom mogu dostići visine u savremenom sportu. Tome sam sve i podredila, uz maksimalno razumijevanje i podršku trenera Ružića i BK Budva. Raduje me da sam bila neuporedivo bolja u ovoj, nego u prvoj juniorskoj sezoni. Unaprijedila sam kretanje, imam bolji osjećaj za distancu i raznovrsnije napadama. Želja mi je da doseg-nem visine mojih uzora, Irkinje Ketij Tejlor i Ukrajinca Aleksandra Usika. Trudim se da budem smirana u ringu i van njega poput Tejlor, a da dosegnem umijeće u kretnji u ringu, kavo ima Usik. Nisam ih gledala u ringu ali jeste moj trener Nikola Ružić, i vjerovatno su mu i dosadila pitanja u vezi sa njihovom stilom. Ljubomorno čuvam audio čestitku Usika u svom telefonskom aparatu. Pomno pratim svjetsku bokserku scenu, jer se samo od najboljih uči - naglasila je Gojković.

Naša djevojka od milion dolara

Baš sam bila iznenađenja pozivom Crnogorskog olimpijskog komiteta da potpišem ugovor od stipendiranju sa našom najvećom sportskom asocijacijom. Uzbuđenje je bilo takvo da sam potpisala ugovor i ne pogledavši ga, niti sam vidjela o kojem je iznosu riječ, i nisam mogla da dam odgovor treneru Ružiću na to pitanje.

Bokserko borilište nije bez razloga nazvano "magičnim četvorouglo".

Potvrda su i nastupi najbolje mlade sportistkinje Crne Gore, Bojane Gojković, čije borbe u ringu posmatrače ostavljaju bez daha i navode ih da nevjerovatno umijeće opisuju bokserskim valcerom, gracioznim baletom...

Sve te komplimente zaslužila je 16-godišnja Budvanka u odbrani naslova evropske prvakinje u rumunskom Galatiju ove godine, kada je postala i prva bokserka u istoriji koja je uspjela da odbrani titulu juniorske šampionke Starog kontinenta. Čestitke su stizale sa svih strana, najmjerodavniju je uputila Evropska bokserka federacija. "Čestitamo Bojani jer je prva u istoriji odbranila titulu evropske juniorske prvakinje, a njenom treneru Nikoli Ružiću na sjaj-

nom savjetu, nakon kojeg smo, od drugog minuta sjajne finalne borbe, gledali najbolju borbenu liniju ikada. U Galatiju je bilo 13 finala, ali je Bojana dobila borbu dana", stoji u čestitci EUBC.

Bokserka BK Budva je ove sezone osvojila sva takmičenja i njene vitrine bogatije su za pet prestižnih pehara.

- Priznajem da mi prijaju sve te pohvale i priznanja, naročito društvena, jer je to potvrda da sam na pravom putu, ali i znak da mi podrška neće izostati u daljem radu i napretku do ostvarenju ciljeva. Ipak, baš sam bila iznenađenja pozivom Crnogorskog olimpijskog komiteta da potpišem ugovor od stipendiranju sa našom najvećom sportskom asocijacijom. Uzbuđenje je bilo takvo da sam potpisala ugovor i ne pogledavši ga, niti sam vidjela o kojem je iznosu riječ, i nisam mogla da dam odgovor treneru Ružiću na to pitanje. Nijesam očekivala, jer tek od januara prelazim u uzrast mladih, gdje ću provesti naredne dvije godine. Ali, dobro, radiću naporno da opravdam povjerenje i daću sve od sebe za uspjeh na Olimpijskim igrama 2024. godine u Parizu, na kojima smatram da neću biti bez šansi za medalju. Tim prije,

Bojana Gojković, mlada bokserka, najbolja u Evropi

jer ću imati 21 godinu i iskustvo od dvije seniorske sezone - naglasila je Gojković.

Sa svih 13 pobjeda i titulama u Somboru, švedskom Borasu, letonskoj Rigi, Moskvi, i kao kruna

Evropskom prvenstvu u Rumuniji, sjajna supertalentovana Budvanka je istakla kandidatu-

ru za novi naslov najbolje mlade crnogorske takmičarke. - Zaista ne razmišljam o tome,

jer u našem sportu nema svjetskih prvenstva do uzrasta mladih. Ja sam uradila što je do mene, a prošlogodišnju dodjelu nagrada COK-a u "Vili Gorica" sigurno je da neću nikada zaboraviti. Savršeno organizovano u veličanstvenoj atmosferi, učinilo je da, između ostalog, nikada ne zažalim što sam odabrala ring i maksimalno se posvetila treningu i bokserkim nastupima.

Koje su ostale prednosti bavljenja sportom iz ugla mlade takmičarke?

- Značajna su druženja, putovanja, upoznavanja drugih kultura, arhitekture... Švedski Boras i Moskva su do sada na mene ostavili najupečatljiviji utisak. Sa stanovišta daljeg napretka nemjerljiva je razmjena informacija sa suparnicama. Iako smo u ringu bespoštedne, nakon takmičenja se družimo. Preko društvenih mreža sam u kontaktu sa skoro svim takmičarkama iz moje kategorije i bez izuzetka su spremne da daju savjet, konsultujemo se oko svih sportskih, ali i drugih pitanja, aktuelnih trendova. Sve to, ostvarivo je samo u sportu - ističe Bojana. Predanošću na treninzima i majstorstvom u ringu, Bojana je uspjelo da natjera selektore

svjetskih velesila prekidaju aktivnosti i bez izuzetka prisustvuju njenim nastupima na turnirima i šampionatima.

- Od prvog ulaska u salu u koju me je odveo brat, zaljubila sam se u bokserki trening. No, za uspjeh moram da zahvalim i klubu, koji mi je obezbijedio odlične uslove. U klubu je čak boravio i trener ukrajinskih šampiona, braće Kličko, Vladimir Zlatarjov, a predsjednik kluba Aleksandar Klimenko ima razumijevanja za sve naše potrebe. I više do toga, pa me je nagradio višednevnim boravkom u Moskvi, koju sam obilazila u društvu mame Dejan - priča Bojana.

Odricanja su, međutim, velika, a zbog kampova i takmičenja morala je da se opredijeli za vanredno školovanje u školi "Danilo Kiš", uprkos apsolutnom razumijevanju profesora i uprave.

- Prvi razred ekonomske struke sam redovno pohađala, a sada dolazim na časove samo kada za to imam vremena. U učenju mi pomažu učenici sa kojima sam učila prethodne godine. Radi se jako puno tokom sedmiice, a BK Budva funkcioniše kao porodica, pa i nedjeljom, jednim danom bez treninga svi skupa idemo u šetnju - zaključila je evropska prvakinja.

COK vodi računa o mladim sportistima

Stipendije za bokserku Gojković i karatistu Boškovića

Rezultati naših mladih sportisti na međunarodnoj sceni nijesu nezapaženi. Upravo je Crnogorski olimpijski komitet, na čelu sa predsjednikom Dušanom Simonovićem, prepoznao kvalitet i potencijal bokserke Bojane Gojković i karatiste Bojana Boškovića i dodijelio im stipendiju kao podsticaj za obaveze koje ih očekuje u narednom periodu.

Bojana Gojković je aktuelna evropska šampionka, a karatista Bojan Bošković prošlogodišnji osvajač srebrne medalje na šampionatu Evrope. Osvajač je petog mjesta na OI mladih u Argentini, do trona je stigao u Premijer ligi u Hrvatskoj, a 22. oktobra nastupaće na Svjetskom prvenstvu u Čileu.

Bojana i Bojan su, inače, najbolji mladi sportiste naše države.

- Kvalitetno rade i vjerujem da će kvalitet pokazati u narednom periodu. Stipendiranje je samo podsticaj za sve ono što su učinili i što ih očekuje. Budno pratimo njihov rad. Vidim veliko samo-

pouzdanje i dobru klimu u dva pojedinačna sporta i vjerujem da će se isplatiti njihov napor i umijeće.

Svečanom činu potpisivanja ugovora prisustvovali su predsjednici Bokserskog saveza Blažo Šaranović i Karate saveza Ivan Krstajić, kao i trener naše bokserke Nikola Ružić.

- Crnogorski olimpijski komitet

je prepoznao rezultate rada Bokserskog kluba Budva, konkretno Bojane i njenog trenera. Dao je pozitivno mišljenje oko organizaciju Evropskog prvenstva za mlade, upravo u Budvi, gdje smo konkurisali. Sa organizacijom bi napravili ogroman iskorak za boks i državu Crnu Goru - kazao je predsjednik BS Crne Gore Šaranović.

Zahvalnost na podršci i razumijevanju stigla je i od prvog čovjeka Karate saveza.

- Kada je u pitanju karate sport, možda je Crnogorski olimpijski komitet najbolji dokaz i praksa kako se podržava sport. Prepoznati smo kao sport gdje treba ulagati i zbog toga imamo maksimalnu podršku od Crnogorskog olimpijskog komiteta.

Fokus na OI u Tokiju

U novoj zgradi Međunarodnog olimpijskog komiteta u Lozani, Forum Olimpijske solidarnosti okupio je predstavnike 50 evropskih zemalja i delegacije većih zemalja sa drugih kontinenata- Kine, SAD-a, Australije, Novog Zelanda, Brazila i Kanade. Ispred Crnogorskog olimpijskog komiteta Forumu je prisustvovao Andrija Popović, šef crnogorske misije za OI - Tokio 2020 i Zagorka Božović, savjetnik za međunarodne odnose.

Fokus dvodnevnog seminara bio je na pripremama za predstojeće Olimpijske igre u Tokiju, a kroz neformalan i interaktivan pristup učesnici su mogli detaljno da razmotre sve informacije vezane za organizaciju timova, procedure, kvalifikacije, akreditacije, smještaj sportista, sistem prevoza...

Na osnovu iskustava sa prethodnih Igara, uvedene su manje korekcije u procedurama, u cilju optimizacije funkcionisanja i kapaciteta. Značajnih izmjena je bilo i u kvalifikacionim sistemima za pojedine sportove, a delegati kroz direktna pitanja i razmjenu sopstvenih iskustava imali su priliku da sagledaju prednosti novih rješenja. Istovremeno, pružena je mogućnost da se u direktnim susretima sa kolegama iz Olimpijske solidarnosti MOK-a i Oranizacionog komiteta za OI „Tokio 2020“ razgovara i na druge teme značajne za svaki nacionalni olimpijski komitet posebno.

Delegati su prvog dana Foruma imali priliku da obiđu impozantno zdanje Međunarodnog olimpijskog komiteta, a naš zlatni vaterpolista Andrija Popović, zajedno sa kolegama iz drugih zemalja, potpisao se na zidu olimpijaca.

Predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta Dušan Simonović nedavno je ugostio Ranka Vukotića, predsjednika Ju-jitsu saveza Crne Gore, člana Upravnog odbora Marka Bertanjolia i reprezentivce Lidiju Caković, Ljubicu Nikčević, Srefana Vukotića, Andreja Kaljevića, Filipa Pešića, Mihaila Tešovića i Sofrana Ivanovića.

Sjajni rezultati ostvareni na Otvorenom prvenstvu Balkana u Bukureštu bili su lijep povod za susret predstavnika aaveza, takmičara i Simonovića.

Na takmičenju, koje je bilo bodovno za učešće seniora na Svjetskim igrama i Svjetskom kupu za U 12, U 14 i U 15,

Podrška Ju-jitsu savezu

učestvovalo je 1.295 sportista iz 38 država, a naši tamičari osvojili su pet zlatnih i šest srebrnih i bronzanih medalja. Predsjednik COK-a uputio je pohvale za rezultat u Rumuniji, kao i za dosadašnje

angažovanje, uloženi radu i predanost. Simonović je istakao da se rezultati ne ostvaruju slučajno. Potrebno je uložiti velike napore kako bi se došlo do medalje na međunarodnim

takmičenjima, posebno u individualnim sportovima. Rukovodstvo Ju-jitsu saveza Crne Gore i sportisti zahvalili su na prijemu i ukupnom odnosu Crnogorskog olimpijskog komiteta prema radu i rezultatima koje ostvaruju. Uputili su COK-u zahvalnost i poštovanje zbog podrške koja ni nakon ovog takmičenja nije izostala.

Predsjednik Ju-jitsu savez je upoznao Simonovića sa predstojećim brojnim obavezama, izražavajući uvjerenje da će uspješna saradnja Crnogorskog olimpijskog komiteta i Ju-jitsu saveza Crne Gore biti nastavljena i u narednom period i to na obostrano zadovoljstvo.

Predsjednik COK-a Dušan Simonović volonterima IMZE podijelio sertifikate

Uspješna crnogorska priča

Dušan Simonović, predsjednik Crnogorskog olimpijskog komiteta, uručio je sertifikate volonterima koji su dali ogroman doprinos na Igrama malih zemalja Evrope čiji je domaćin bila Crna Gora. Na svečanoj ceremoniji, Simonović je iskazao veliku zahvalnost, napomenuo da je njihova uloga velika i da se uvijek osjeća posebna energija i ljubav mladih ljudi, što je bilo vidljivo na IMZE. Upravo je i sa njima zaokružen veliki sportski događaj, koji je održan na borištima u Budvi, Baru, Tivtu, Cetinju i Podgorici. U čast značajnog događaja za Crnu Goru i ulogu koju su imali volonteri na svečanom prijemu prikazan je film, nakon čega se prisutnima obratila Ksenija Kovačević, ispred NVO Volonteri 2019. - Ogromnu zahvalnost duguje Crnogorskom olimpijskom komitetu i predsjedniku Dušanu Simonoviću na ukazanom povjerenju. Predsjednik COK-a pohvano je govorio o ulozi volontera na IMZE i njihovom značaju na velikim takmičenjima širom

planete.

- Pokazali ste ogromnu želju, a ovom prilikom iskazujemo i poštovanje prema vašem radu. Organizovali smo sjajan događaj, po prvi put u Crnoj Gori. Protekao je bez greške, u dobroj mjeri vama zahvaljujući. Vjerovali smo, a vi ste snažno, mudro, posvećeno i otrešito uradili složen posao. Napravili ste veliku stvar. Pokazali ste društvenu odgovornost, posvećenost i riješenost. Puno

pohvala smo dobili od strane Međunarodnog olimpijskog komiteta i naših prijatelja, od ljudi iz države, svih struktura koji su bili na Igrama malih zemalja Evrope. Posebno smo čuli lijepe riječi od predsjednika Međunarodnog olimpijskog komiteta Tomasa Baha, koji je imao priliku sa većinom od vas da popriča i čuje vaše utiske. Prenosim vam njegovo oduševljenje - istakao je Simonović.

Mlađan Janović završio dugogodišnju uspješnu karijeru

Crna Gora ponosna

Proslavljeni crnogorski vaterpolista Mlađan Janović završio je dugogodišnju uspješnu karijeru. Nakon 19 godina Janović je odlučio da se povuče.

- Shvatio sam da je pravi trenutak nakon svega što sam prošao. Mogao sam da izdržim još godinu, ali osjetio sam zasićenje i odlučio da je došao kraj. Kada se osvrnem, imam zaista bogatu i vrhunsku karijeru. Privilegovan sam zbog svega što sam prošao, a počastvovan što sam bio dio crnogorske reprezentacije. Najbolji igrač Evrope 2011. godine ispričao je da odluku o povlačenju nije donio naglo.

- Razmišljao sam o tome i prošle godine, ali shvatio sam da je sada momenat. Ponosim se zlatom iz Malage, a ne bih olimpijsku medalju zamijenio ni za jednu koju sam osvojio. Ta olimpijska medalja je nešto za čime sigurno žalim, ali bilo je mnogo dobrih rezultata. Crna Gora je imala vrhunsku reprezentaciju. Ponosim se i što sam tokom karijere često igrao s bratom Nikolom. Igrati

Kakva karijera!

Mlađan je karijeru počeo u kotorskom Primorcu, a 2002. je osvojio Kup SCG. Nastupao je za Marsej gdje je za četiri sezone osvojio po četiri titule prvaka i Kupa, a igrao je još za Savonu (dva puta prvak LEN kupa), Pro Reko (osvajatelj prvenstva i Kupa Italija), Galatasaraj (osvajatelj prvenstva i Kupa Turske), Olimpijakos (prvak Grčke), a posljednje dvije godine proveo je u italijanskoj Breši.

Sa reprezentacijom Srbije i Crne Gore je 2002. godine osvojio bronzanu medalju u Svjetskoj ligi u Njujorku, dok je bio u sastavu iste reprezentacije 2003. godine kada je osvojena bronzana medalja na Svjetskom prvenstvu u Barseloni.

za reprezentaciju i predstavljati svoju državu, slušati himnu na velikim takmičenjima je ponos sam za sebe. To se ne može uporediti ni sa čim, poslije dođu medalje.

Sjajni igrač je sa reprezentacijom Crne Gore osvojio zlatnu medalju u Malagi 2008. Godne. Četiri godine kasnije u Ajndhovenu osvojio je srebrnu medalju na šampionatu Evrope, 2013. je bio, takođe, srebrni, ali na Svjetskom prvenstvu. U Beogradu 2016. osvojio je srebro na Evropskom prvenstvu.

U bogatoj karijeri Mlađan je sa reprezentacijom osvajao zlatne medalje u Svjetskoj ligi u Podgorici 2009 i Budimpešti 2018), srebro (2010) i bronzu (2014). Nastupao je sa reprezentacijom maOI u Pekingu, Londonu i Rijiju.

- Želim da ostanem u vaterpolu, ali ne znam još u kojoj funkciji. Ja sam Kotoranin, u Primorac sam ponikao i naravno da sam tu da pomognem. Ako sam potreban. Svim srcem Mlađan je uz nacionalni tim. Vjeruje da „crveni“ imaju snage da se

plasiraju na narednim Olimpijskim igrama.

- Mislim da imamo kvalitet da se plasiramo na Olimpijske igre. Potrebno je mnogo rada, a fali nam i iskustva s obzirom na to da je ekipa sve mlađa. Neće biti lako, ali vjerujem da ćemo doći do Tokija, imamo još dvije šanse za to.

Predsjednik Upravnog odbora Vaterpolo plivačkog saveza, Dejan Bajić zahvalio se Janoviću na svemu što je uradio za crnogorski vaterpolo i sport uopšte.

- Smatram da se radi o sjajnom sportisti i čovjeku. Reprezentacija sa njim i bez njega nije ista. To je prirodni tok, stariji odlaze, a mlađi dolaze. Nadam se da će se uskoro pojaviti neki novi Mlađan Janović. Strategija Saveza je da svi bivši asovi budu angažovani u njegovom radu. Miloš Ščepanović i Predrag Jokić su već angažovani u stručnim štabovima mlađih kategorija. Razgovaraćemo i sa Janovićem, vjerujem da ćemo naći načina da i on bude uključen - kazao je Bajić.

Antonio Petrović stavio tačku na karijeru

Razmišljao je kako da osvoji domaće prvenstvo i pobijedi Jadran. Skromne želje na početku karijere, kotorskog diva, Antonia Petrovića, odvele su do krova Evrope sa Primorcem 2009. godine na Rijeci. Još pamte igrači Mladosti i Pro Reka koliko im je muke zadao!

Sa reprezentacijom Crne Gore dva puta je bio vicešampion Evrope (u Ajdhovenu 2012. i Beogradu 2016. godine), kao i svijeta u Barseloni 2013. godine!

Nije osvojio olimpijsku medalju, za čim žali. Legenda crnogorskog vaterpola i kotorskog Primorca stavio je tačku na karijeru. Spektakularni oproštaj, 15. avgusta na Ljetnjem bazenu u Kotoru, potvrdio je koliko je bio omiljen kod saigrača. Toni je okupio igrače koji su prenijeli slavu osvajanjem evropskog trona, one sa kojima je bio saigrač u ostalim klubovima i reprezentaciji.

- Nijesam očekivao ovakvu karijeru - rekao je Toni. - Tužan što je kraj, ali svjestan da je

„Samo je jedan Petrović Toni“

ovo pravi momenat za to. Možda sam razmišljao da mogu još, ali na kraju siguran sam da je ova godina bila prava godina da se oprostim. Lijepo je povući se dok još možeš. Nije se usudio da

sanja kako može osvojiti titulu šampiona Evrope...

- Ali smo nakon pobjede protiv Mladosti, sjećam se odlično, vjerovali da možemo da pobijedimo i italijansku ekipu. Pomoglo nam je tada što smo ranije pobijedili Reka u mentalnoj pripremi za finale.

Toni je bi vođa kad god je bilo stani pani. Hrabar u duelima. Vjeran ekipi i reprezentaciji.

- Sa reprezentacijom sam ostvario dosta, ali smo svjesni da smo mogli više. Žao mi je što nijesmo osvojili medalju na Olimpijskim igrama u Lonodnu i Rijiju.

Antonio Petrović karijeru je počeo u Primorcu, sa kojim je 2009. godine u Rijeci stigao do titule prvaka Evrope i do Superkupa Evrope. Godinu kasnije igrao je finale, ali je tada Primorac izgubio od giganta iz Italije. Pored Primorca, nastupa je za Salerno, Savono i Primorje.

Sa Savonom je osvojio LEN kup, a sa riječkim Primorjem srebro i bronzu u Evroligi, plus trofej Regionalne lige.

Američki košarkaški superstar još nije učestvovao na Olimpijskim igrama Kari stiže po jedinu veliku stvar koja mu nedostaje

Zvijezda Golden State Warriorsa, jedan od najboljih košarkaša na svijetu Stef Kari, planira da bude dio američkog „drim tima“ na Olimpijskim igrama u Tokiju 2020.

Vijest koja će obratovati Amerikance, sve „neutralne“ ljubitelje košarkaške igre, a zastrašiti mnoge protivnike. Zašto je ova informacija toliko značajna?

Tridesetjednogodišnji plejmejker iz Akrona, vlasnik tri NBA prstena, dvostruki najkorisniji igrač najjačeg košarkaškog takmičenja na svijetu, šestostruki učesnik ol-star spektakla, nikada do sada nije igrao na Olimpijskim igrama!

Kari je bio važan dio američkog tima u pohodu na zlatne medalje na svjetskim prvenstvima u Turskoj 2010. i Španiji 2014.

Nije ga bilo na Ol u Londonu 2012, a neposredno pred put na Igre u Rio de Žaneiru 2016, povukao se sa spiska zbog povrede desnog koljena i zgloba.

Sve što je do sada propustio kada je u pitanju najznačajniji sportski događaj na planeti, Kari

želi da nadoknadi u Tokiju i prigrabi jedini veliki trofej koji mu nedostaje.

- To je moj plan - kazao je Kari za ESPN.

A plan mogu da pokvare samo objektivne okolnosti, poput povreda... - Nikada nisam bio u olimpijskoj ekipi. Osvojio sam dvije zlatne medalje na Svjetskom prvenstvu. Ali, Olimpijada je iskustvo koje želim. Nadam se da će sljedeće godine biti tako.

Reprezentacija koju predvodi Greg Popović pokušala je u avgustu da se izbori sa više od 20 izostanaka i otkaza igrača koji su prvobitno bili planirani da se nađu u avionu za Kinu.

Ipak, snažna najava Karija, ali i ostalih zvijezda, poput ranije Lebrona Džejmsa, predstavlja neku vrstu garancije da se nešto slično neće ponoviti uoči Tokija. - I dalje smo najbolji - kazao je Kari.

- Ako dođu momci koji bi trebalo da budu u sastavu, da predstavljaju zemlju na vrlo važnoj olimpijskoj pozornici, onda sam siguran da ćemo imati dobar turnir - zaključio je Stef Kari.

Organizatori testiraju mašinu za snijeg kako bi pobijedili vrućinu

Vrele igre 2020: Kako se Tokio sprema za toplotni udar

Tokio, 13 septembar 2019. godine. Termometar je pokazivao temperaturu od 25 stepeni Celzijusa, ali je snijeg padao jakim intenzitetom tokom takmičenja u kanuu u japanskoj prijestonici. Ne, nisu bili u pitanju čudni vremenski uslovi, već najnovija inovacija koju su testirali organizatori Olimpijskih igara 2020, nadajući se da će gledaoci na tribinama biti ugodno rashlađeni narednog ljeta, kada Igre u Tokiju i zvanično počnu. Oko tri kilograma vještačkog snijega razbacano je po tribinama Sea Forest Waterway-a, mjesta gdje će se održati olimpijska i paraolimpijska takmičenja u veslanju i kanuu.

Sniziti nivo toplote i vlage

Tokio gotovo svake godine „pogađaju“ temperature od 35 stepeni, uz 80 odsto vlage - što je često paklena kombinacija, koja izaziva zabrinutost da bi gledaoci mogli da dožive toplotni udar za vrijeme Igara. Polovina, od ukupno dvije hiljade mjesta na tribinama Sea Forest Waterway-a ostala je nepokrivena, nakon što su planovi za izgradnju potpunog krova korigovani, kako bi se smanjili troškovi. Tako su sredinom septembra članovi organizacionog odbora

Igara u Tokiju tokom testnog događaja u kanuu napunili tribine za petominutnu „sniježnu oluju“. Rezultat, ipak, nije bio onakav kakvom su se nadali. Temperatura vazduha iznosila je 25,1 stepen prije nego što je „pao snijeg“ - i potpuno ista nakon što je prestao. Takaši Okamura, šef komunikacija, zapovjedništva i kontrole u organizacionom odboru, rekao je za BBC da rezultat „nije onakav kakav se očekivao“, ali je kazao da snijeg ima i druge dobre osobine.

- Prednost ovog mehanizma je u tome što ima uređaj za raspršivanje - kako bi se publika osvježila, ali i u tome što predstavlja faktor zabave - kazao je Okamura.

Snijeg, mašine za maglu i šeširići

Mašine, koje su se ranije koristile na muzičkim festivalima, prave snijeg tako što drobe led i miješaju ga sa vazduhom. Mogu da pokriju površinu od 15

kvadratnih metara, čak i u vjetrovitim uslovima. Njihova cijena nije objelodanjena. Organizacioni odbor je čvrsto odlučio da koristi vještački snijeg kao dio mehanizma rashlađivanja, ali detaljniji testovi tek slijede. Šefovi organizacionog odbora Igara razvijaju strategiju hlađenja još otkada su, 2013. godine, saznali da će Tokio biti domaćin Ol. Na „meniju“ su bile razne forme -

od mašina za izgradnju stadiona i drugih objekata, do ekstravagantnih šešira u obliku kišobrana. Nedavna ljeta su dodatno povećala strahove od vrelih Igara 2020.

Vlada Japana je 2018. proglasila prirodnu katastrofu nakon što je najmanje 65 ljudi umrlo usljed toplotnog udara u samo sedam dana, dok je jula 2019. više od pet hiljada ljudi tražilo bolničko liječenje tokom najjačeg toplotnog talasa.

Krajem avgusta, Međunarodna triatlon unija skratila je trkačku olimpijsku kvalifikacionu trasu, procijenivši da su temperature dostigle „ekstremni nivo“.

Olimpijski zvaničnici su u početku apelovali na japanskog premijera Šinzu Abea da prihvati ljetnje računanje vremena kako bi se dođaji za koje je potrebna najveća izdržljivost odvijali u najhladnijem dijelu dana. I pošto satovi ipak neće ići naprijed, maratonske trke će početi mnogo ranije nego obično - čak u 6 sati po lokalnom vremenu, sve u namjeri da se pobijedi vrućina.

Zabrinutost za paraolimpijske igre

I tehnologija će igrati svoju

aktivnu ulogu. Cesta na maratonskoj ruti od 42 kilometra obložena je materijalom za zaštitu od toplote koji reflektuje infracrvene zrake, snižavajući površinsku temperaturu do osam stepeni Celzijusa.

To je posebno važno za paraolimpijske sportiste koji koriste invalidska kolica u disciplinama na otvorenom, jer ih dizajn takvih kolica značajno približava tlu. To može da podigne tjelesnu temperaturu takmičara za dodatnih dva do tri stepena u poređenju s nekim ko stoji. Japanci će, takođe, pustiti da dvoreće raste što je više moguće kako bi pružili hladovinu gledaocima koji stoje uz puteve, a vlasnici zgrada sa klimatizacijom biće zamoljeni da otvore vrata umornim navijačima.

Organizatori, takođe, mogu da raskinu i sa tradicijom, jer će možda dopustiti gledaocima da unose svoje flaše pića u prostorije Igara - nešto što je bilo zabranjeno na prethodnim Olimpijadama, zbog problema oko sponzorstva i sigurnosti. Ljetnje olimpijske igre 2020. trajće od 24. jula do 9. avgusta, a paraolimpijske od 25. avgusta do 6. septembra.

Vještačka inteligencija za poseban sjaj

Mobilnost za sve - roboti će na Igrama biti dio svakodnevice

Dok se na hiljade sportista širom svijeta već uveliko spremaju da u julu i avgustu naredne godine budu na maksimumu svojih mogućnosti, organizatori Olimpijskih igara sprovode još sofisticiranije pripreme kako bi najvažnijem sportskom događaju na svijetu dali novi, blještavi sjaj. Olimpijske igre u Tokiju 2020. biće, naime, prve u historiji na kojima će roboti biti apsolutni dio svakod-

nevice. Tri ili četiri godine otkada su prve informacije o uvođenju robota tokom Ol, njihovoj implementaciji i „kombinaciji“ sa ljudskim bićima, puštene u etar, polako stižu i jasnije priče na koji način će robotika doprinijeti kvalitetu Igara - kako za sportiste, tako i za navijače i turiste koji će narednog ljeta posjetiti japansku prijestonicu. Tojota, jedan od službenih part-

nera Međunarodnog olimpijskog komiteta, planira da u promet pusti robote kako bi poboljšala organizaciju i dostupnost praćenja događaja, a vještačka inteligencija trebalo bi da igra

ključnu ulogu. Tako će koplja, kladiva i disкове takmičarima s terena vraćati takozvani „FSR“ (Field Support Robot) koji će uz pomoć kamera i senzora pronalaziti optimalnu

rutu izbjegavajući sve prepreke. Organizatori tvrde da će tako značajno ubrzati proces odvijanja atletskih disciplina, a pritom će biti potrebno manje zaposlenih i volontera.

Roboti će, takođe, biti zaduženi da pomažu teško pokretnim osobama. Takozvani „HSR“ (Human Support Robot) pomoći će im da dođu do njihovih sjedišta, a „DSR“ (Delivery Support Robot) služice kao dostavljač, pa će gledaocima donositi hranu, pića i suvenire.

Roboti će takođe, u ulozi maskota pod imenom Miratova i Someiti, dočekivati navijače, a koristiće se tehnologijom prepoznavanja lica. Tu je i poseban humanoidni robot „T-HR3 koji“ koji će oponašati pokrete robota maskote na

drugoj, udaljenoj lokaciji, a moći će da reprodukuje sliku i ton - riječju, prenijeće atmosferu s olimpijskog stadiona na sasvim drugu lokaciju.

- Kako se transformišemo prema kompaniji mobilnosti, naše napore u robotici širimo kako bismo svim ljudima omogućili slobodu kretanja - rekao je za magazin „Forbes“ Nobuhiko Koga, izvršni direktor Tojotinog istraživačkog centra.

Tojota, kao jedan od svjetskih automobilskih divova, takođe ima u planu da sportiste i njihove stručne štabove razvozi po Tokiju u specijalizovanim vozilima, dok se druge tehnološke kompanije trenutno bave razvijanjem što kvalitetnijeg sastava navigacije.

ONAJ KOJI VOLI SVOJU ZEMlju

Koliko nas određuje identitet? A koliko uslovi u kojima se formiramo? Kasne pedesete godine 20. vijeka, indijanski rezervat u Južnoj Dakoti. Bili Mils, svršeni student druge godine Univerziteta u Kanzasu, koristio je ljetnji odmor kako bi se izborio za koji dolar. Čistio je ulice. Tačnije, istovarao pune korpe smeća u dubretarski kamion. „Zašto se ne voziš sa nama u kabini?“, pitao ga je kolega. „Zašto trčiš za kamionom? Je li to zbog toga što smo mi čistokrvni, a ti si miješanac?“ Ne, identitet nije imao veze sa tim. „To je zato što treniram za Olimpijske igre“, uzvratio je Mils, „a tokom radnog dana mogu da istrčim dodatnih 15 milja (24,14 kilometara).“ Koju godinu kasnije, „očistio“ je atletsku stazu stadiona Olimpijskog stadiona u Tokiju i postao olimpijski šampion. U trci čiji ishod se smatra jednim od najvećih iznenađenja u istoriji igara.

Olimpijci su izabrani od bogova

Vilijam Mervin Mils, rođen u junu 1938. u Pajnu Rindžu, Južnoj Dakoti, podizan je u rezervatu

Oglala Lakota Indijanaca. Kao da nije bilo dovoljno to što ga je sudbina, već samim mjestom rođenja, uputila na teže životne puteve. Njegovu roditelji nisu dugo ostali zajedno. A ni sa njim: majka, Indijanka, umrla je kada je imao 8 godina. Četiri godine kasnije, smrću oca, pripadnika bijele rase, ostao je siroče. I mimo ličnog usuda, uslovi života u rezervatu bili su ponižavajući. Suočeni sa rasnim predrasudama, društvenom i ekonomskom marginalizacijom, Indijanci su bili odvojeni od svog tradicionalnog načina života, izolovani, siromašni. Bijesni. Kao bijeg od takve stvarnosti, Bili je otkrio trčanje. „Ispunilo mi je samoću što sam bio siroče“, govorio je u jednom intervjuu mnogo godina kasnije. „Otvorilo mi je čula. Mogao sam da trčim poljima i vidim cvijeće. Bilo je to prosvjetljujuće.“ Trčanje mu je darovalo san. „Bilo je to nakon što sam dobio svoju prvu knjigu o olimpijskim igrama. Svidjelo mi se što sam pročitao da su olimpijci izabrani od bogova. Pomislio sam: Aha, ako postanem olimpijac, mogu doći do neba i tamo vidjeti svoju voljenu majku.“

Tokijsko slijetanje

Trčanjem je iskoračio iz prosječnosti. Kao đak Indijanskog instituta u Lorensu, u Kanzasu, pobijedio je na američkom školskom takmičenju B divizije. Dovoljno da,

OLIMPIJSKI HEROJ BILI MILS

uz talenat i posvećenost, uvjeri upravu Univerziteta u Kanzasu da zaslužuje atletsku stipendiju. Kao student bilježio je dobre rezultate: 1960. bio je najbrži u kros-kantriju na turniru osam najvećih univerziteta SAD. Ipak, atletika nije mogla da mu osigura egzistenciju. Sa stečenom diplomom iz fizičkog vaspitanja, pristupio je marincima. Neko vrijeme nije ni trenirao: oženio se i atletika nije više bila u fokusu nje-

govih zanimanja. Ipak, bliženje Olimpijskih igara u Tokiju raspirilo je njegove dječake ambicije. U činu poručnika, na ljeto 1964. učestvovao je na američkim kvalifikacijama, i osvajanjem drugog mjesta u trci na 10.000 metara rezervisao sebi mjesto na Igrama. U japansku prijestonicu doputovao je 1. oktobra 1964, dvije sedmice uoči nastupa. Nekoliko dana kasnije, na tokijskom aerodromu iščekivao

je dolazak aviona američke ekspedicije u kome je, uz sportiste, trenere i članove rukovodstva, bila i njegova supruga Patricija. Zabrinulo ga je kada je čuo da je probušena guma na jednom od točkova aviona pri poletanju. U strijepnji je pratio šta će se desiti. „Po meni, pilot i osoblje su izvelo bezbjedno, herojsko sletanje. Možda je to za njih bio običan dan na poslu. Patricija mi nikada nije izgledala tako lijepa, dok sam je gledao kako izlazi iz

aviona. Zagrlili smo se. Bilo smo zajedno i pomislio sam da je odgovoreno na moje molitve. Sada smo zajedno, i čekamo da vidimo da li se snovi mogu ostvariti.“ Možda ga je upravo to suočavanje sa mogućom nesrećom poguralo ka ostvaranju sna.

Kostevi?

Malo poznat i u atletskim krugovima, trkački anonimus,

nije ubrajan ni u širi krug onih koji mogu da se uključe u borbu za medalje. Njegov najbolji rezultat bio je „debelo“ iznad 29 minuta, više od minut slabiji od svjetskog rekorda Australijanca Rona Klarka (28:15.6). Koji je kao najveće konkurente doživljavao Rusa Pjotra Bolotnikova, branioca olimpijskog zlata iz Rima 1960, evropskog prvaka iz 1962, i Novozelandskog Mareja Halberga, četiri godine ranije pobjednika u trci na 5.000 metara u Rimu...

U autobusu koji je vozio do stadiona, Mils je na dan trke, 14. oktobra, sjedio pored skakača u vis iz istočne Evrope. „Ko će da pobijedi: Klark, Halberg ili Bolotnikov“, pitao ga je Evropljanin. „Ja ću“, uzvratio je Amerikanac. Na startu se pojavilo 38 trkača. Očekivano, Klark je bio taj koji je diktirao tempo. Do polovine trke, njegov ritam bila su u stanju da prate samo petorica: Tunizanin Muhamed Gamudi, Mamo Valde iz Etiopije, Novozelandskin Beru Megi, Japancin Kokiči Cuburaja i Vili Mils. Megi i Cuburaja su ubrzo otpali; za njima i Volde.

Sumrak je grlio Tokio: svjetla na Olimpijskom stadionu su upaljena. Zvono koje označava posljednji krug trke prvi su čuli Mils, Gamudi i Klark. Uz umor i stres blizine odluke, problem su im pravili i zaostali atletičari na stazi, koje su pretrčavali. Mils se gurao sa Klarkom na čelu; zatim ih je, laktajući se i provlačeći između njih, prestigao Gamudi. U ciljnoj ravlini Tunizanin je vodio izmičući rivalima. Ali, Mils se nije dao. Izvlačeći posljednje resurse energije, otisnuo se u završni trk. U sprinterskom naletu, pretrčao je najprije Klarka, a zatim Tunizanina, i presjekao vrpcu. Semafor je pokazivao 28:24,4 – vrijeme novog olimpijskog rekorda.

Postao je prvi – do danas ostao jedini – Amerikanac koji je osvojio zlato u trci na 10 kilometara. U legendu je ušlo da ga je zbunjeno japanski televizijski reporter sa mikrofonom u ruci pitao: „A ko ste vi?“ Sedam dana kasnije, Mils je u maratonskoj trci zauzeo 14. mjesto. Po povratku u domovinu, dočekan je sa velikim počastima u svom rezervatu. Dobio je indijansko ime Tamakoce Te'Hila – „onaj koji voli svoju zemlju“.

Cilj

Atletska karijera mu je trajala kratko nakon igara. Zabilježeno je da je naredne godine oborio lične rekorde u trkama na 5.000 i 10.000 metara. Neki izvori tvrde da ga je rat u Vijetnamu – u kome nije učestvovao, ali ga je zgrozio – udaljio od sporta. Sa činom kapetana oprostio se od marinaca i vratio civilnom životu. Građanski aktivan, kao svoju misiju je zacrtao poboljšanje položaja američkih urođenika. Na svečanom otvaranju Olimpijskih igara u Los Angelesu 1984. bio je u odabranom društvu bivših sportista koji su nosili olimpijsku zastavu. Iste godine primljen je u Kuću slavnih Olimpijskog komiteta SAD... „Cilj nije da pobijedite, već da dosegnete do dubina svojih mogućnosti i da se takmičite sa sobom do krajnjih granica. Kada to uradite, imate dostojanstvo. Imate ponos. Možete da koračate sa karakterom i ponosom, bez obzira na to na kome mjestu završite“, u skorašnjem razgovoru za medije sazeo je svoju sportsku (i životnu) filozofiju. Bili Mils ima 81 godinu. I dalje nastupa kao motivacioni govornik. Nedavno je na svojoj Fejsbuk stranici započeo pisanje dnevnika o svojim tokijskim iskustvima.

CRNOGORSKI OLIMPIJSKI KOMITET